

UNIVERSIS & Singulis Orbis Christiani Serenissimis & Potentissimis Regibus, Rebuspublicis, Sacri Romani Imperij Electoribus, Principibus, ac quibusvis præfati Sacri Romani Imperij, ac quorumvis Regnorum & Provinciarum Inclytis Statibus & Ordinibus, ad quos, vel quorum notitiam præfentes quocunque modo pervenerint.

NOS PAULUS DEI Gratiâ Sacri Romani Imperij Princeps Estoras de Galantha, Perpetuus Comes in Frakno, Regni Hungariæ Palatinus, Judex Cumanorum, aurei Velleris Eques, Comitatum Soproniensis, Mossoniensis, Pest, Pilis & Soldt, supremus Comes, Partium præfati Regni Hungariæ Trans-Danubianarum, & Confiniorum Antemontanorum supremus Generalis Capitaneus, Sacræ Cæsareæ Regiæque Majestatis Camerarius, & Consiliarius Intimus, ac per antelatum Regnum Hungariæ Locumtenens, Principaliter proprio, ac ex mutua reliquorum Dominorum Prælatorum, Baronum, Magnatum, Nobilium, & Civium, adeoque quatuor præfati Regni Hungariæ Statuum & Ordinum, in debita legitimi Regis, & Domini, Domini nostri Clementissimi fidelitate persistentium Cointelligentia, voluntate & consensu, eorundem quoque nominibus: Notum facimus & manifestum.

Quòd licet occasione intestinorum in præfato Regno Hungariæ adhucdum vigentium calamitosorum motuum, & pernitosarum contra Regiam Majestatem per nonnullos concitatarum Factionum, & Seditio-num, non solum Serenissimum gloriosæ recordationis Principem, Dominum LEOPOLDUM Romanorum Imperatorem, ac Germaniæ, Hungariæ, &c. Regem &c. dum adhuc in humanis ageret, verum Serenissimum etiam ejusdem Primogenitum & Successorem Dominum, Dominum JOSEPHUM DEI Gratiâ Romanorum Imperatorem, ac Germaniæ, Hungariæ, &c. æquè Regem, Dominum quippè nostrum Clementissimum, quem in Anno adhuc 1687. sub Generali Regni Hungariæ Statuum & Ordinum Diæta, communibus & liberis nostris, ac cœterorum (nemine excepto) Regnicolarum ad ipsam Diætam convocari solitorum, ac ibidem sive propria sua in persona, sive medio Ablegatorum suorum comparentium, & præsentium votis, in Regiam hujus Regni Hungariæ Dignitatem sublimatum, & debitò etiam modò coronatum, recognoscimus & veneramur, initiò statim felicis regiminis sui, quod post funesta prænominati condam Genitoris, & gloriosi Prædecessoris sui fata, eò factò adeptus est, omnem omninò sollicitudinem, & primas regnandi curas eò impendisse, nobis intimè confet, ac toti orbi Christiano ex Anteaetis constare posse nulli dubitemus, quò nimirum Regnum hoc Hungariæ, inquietorum Patriæ Filiorum factio-nibus turbatum, divulsum, & dilaceratum, ad optatum Tranquillitatis & securæ permansionis statum reponere potuisset, Eumque in finem, ob-

A

latis benignissimis Amnystia libus Patentibus & Asscuratorijs, universis à debita fidelitate devijs gratiæ & benignitatis suæ sinum adaperiens, eosdemque sibi reconciliandos paterno affectu, excipere cupiens, pari, & solenni modo, quò altèfatæ suæ Majestatis Divus condamp præfatus Genitor, Serenissimæ Magnæ Britanniæ Regiæ, & præpotentum Dominorum Fœderati Belgij Ordinum Mediatorijs Officijs semet uti velle clementer declarâisset. Ac insuper ad contestandam propensam in procuranda præfati Regni hujus quiete, Regij animi sui synceritatem, omni vindictæ defumendæ studio posthabito, ad ineundum etiam Pacificationis Tractatum clementer & æquanimiter condescendit, ac ad Postulata Tumultuantium legibus Regni conformem, ac Majestati quoque suæ Regiæ congruam Resolutionem benignè sit impertita, ulterioremque superindè ipsorum Replicam, quam transmittere, ruptum eotum Armistitium & temporis defectum, ac sui & suorum circa bellica occupationem causantes, in hodiernum usque diem omiserunt, cum tamen ad Conventiculorum Celebrationes, ac sub ijs, ad quævis injusta & illegalia, uti jam proditum est, molimina, nec non ad concinnandas, & sub fictio nomine evulgandas scripturas sufficiens tempus habuissent, quò satiùs in conficienda Replica laborare & tantæ Christiani innocentis sanguinis effusioni occasionem antevertere debuissent, avidè præstolata fuisset, ac in eo casu ad dandam ulteriorem eorum Resolutionem benignè propendisset, & ex hinc pacificationem coalituram, reddendam Regno quietem, & Regnicularum Querelas, per Diætam proximè publicari appromissam, accomodandas nos quoque sperâssemus. Verùm benignitate & propensione Cæsareo-Regia abutentes, insolentiores effecti, jam tum abundè testati sunt, quàm minimè sincerum ad componendos excitatos per se Tumultus adjecerint animum, & quantum privatum Eorundem Commodum Reipublicæ securitati, apud eosdem prævaleat, dum ipsi, ad benignam primævam Cæsareo-Regiam Resolutionem, non amplius respondere, verùm evolutò Armistitij tempore iterùm ad Arma prorumpere, & quòd inchoätus Tractatus succedere nequiverit, tenore certarum Patentium suarum licentioso & effræni calamo promulgatarum, culpam scelesti facinoris sui in suam Majestatem sacratissimam derivare, & odium omne in Augustam Domum Austriacam exonerare præsumpserunt; Expost verò factiosò ipsorum Congressu, Rosnaviam accersito, ibidem contra expressas Regni Leges (pro quarum velut prætenzivè violatarum redintegratione se Arma sumpsisse jactitant) de publicando Generali Regnicularum Conventu, stabilienda, illegali suâ, contra Regiam Majestatem Conspiratione, ac nostri, velut factionem Eorundem detestantium, nisi jisdem adhæreamus Exterminatione, Consilia cudere, vigore Patentium ibidem fabricatarum, ac ad nos, & cœteros suæ Majestatis fideles transmissarum, nos, & eosdem, in societatem suam sub diversis Comminationibus pertrahere; Tandem denique adveniente, illegali Conventui Onodiensi in primam præteriti Mensis Maji præfixo, ast in 17. ejusdem, extenso Termino, ac Regnicolis partes Eorundem nonnullis quidem spontè, ac ultroneè, pluribus tamen vi & metu coactè sectantibus, prout & nonnullorum Comitatum, Ablegatis concurrentibus, & præsentibus, fluctuantemque Regni statum, miserantibus, ac ob id pacificationis Tractatum reassumendum suadenti-

bus

bus & supplicantibus, & omnibus ferè (præter paucos scelestæ factionis af-
 feclas qui contrario ducerentur affectu) id ipsum anhelantibus, dum præ-
 conceptam ipsi Ductores Antesignani, & feditionis Coriphæi vesanam in-
 tentionem suam vix successuram & secundandam prævidissent, horrendo
 sanè & inaudito Exemplo, in Ablegatos Comitatus & in specie Thuro-
 cziensis, aliàs sub salvo Eorundem Conductu constitutos, & qui culpam
 (si tamen ea dicit possit) Principalium suorum portare non solerent, con-
 tra omnia Jura Gentium & præsertim Legum Patriarum Principaliorisque
 nobilitaris prærogativæ, quæ non citatum, non auditum, nec in persona,
 nec in bonis lædi, aut damnificari admittit, manifestam prævaricationem,
 viâ facti & tumultuosè defævire, & quidem ipsimet Infidelium Antesignani,
 propriâ & impiâ manu Arma stringere, ipsosque dilaniare, & absolutum
 ac Tyrannicum in Confocios & neutiquàm subditos Dominium, in Ter-
 rorem cæterorum Regnicolarum inducere, taliterque tragicò hóc Exem-
 plò cæteros percussos & attonitos, liberis alioquin Eorundem votis in-
 sævientium Tyrannorum intentionem coactis & violentatis, Virus suum,
 quòd hæctenus occultum pectore fovebant, eâ opportunâ occasione evo-
 mere, ac ad certarum Conclusionum, seu ut ipsi vocant, Articulorum, jam
 præviè inter se conclusorum, communibus, uti quidem asserunt, ast præ-
 missâ tragicâ scenâ, & recenti adhuc Tyrannicè dilaniatorum Commem-
 brorum suorum sanguine, tristem & formidabilem memoriam cuius im-
 primente, veriùs coactis & violentatis suffragijs, præbendum consensum
 adigere attentarunt, tenore quorum, memorata Infidelium Capita, &
 Eorundem Antesignani, tantâ verborum licentiâ non solùm in Sacram suæ
 Majestatis Personam, non attentò eò, quòd præter Hungariæ Regnum, Im-
 periali quoque, & plurium aliorum Regnorum Regali itidem Diademate,
 Deò propitiò ritè gaudeat, verùm Divos etiam eiusdem Prædecessores, ac
 Augustam Domum Austriacam, tot Divæ memoriæ gloriosorum Imperato-
 rum & Regum aliorumque etiam omnium penè Europæ Principum fœ-
 cundam Matrem, injuriosè, scommaticè, & blasphemè, ut vel Æmuli,
 aut hostes etiam inter se Principes, quia honestatis, Legibus imbuti, ejus-
 modi verbis injuriosis contendere, dedecus censerent, nedùm subditi er-
 ga Dominum reverentia admitteret, despectuosè invehi, legalem Regiam
 suæ Majestatis sacratissimæ successionem pro Tyrannica in Regium solum
 obtrusione prætere, Juramentum ob annexam prout Conventum fue-
 rit, Conditionem præstitum, pro nullo reputare, violentatas propter Epe-
 riesiensem justam in Delinquentes animadversionem Regnicolarum voces
 adstruere, prætensi Augustæ Domûs Austriacæ Tyrannismi (quòd per eos-
 dem Armis lacescita & impetita ipsdem Arma sua opponere cogatur) con-
 tinuationem, eidem suæ Majestati exaggerare, paternam & privatam sancti
 STEPHANI Protho-Regis Hungariæ ergà Filium suum Adhortationem
 ad Successores etiam Reges in forma sententiæ, & absolutæ Legis exten-
 dere, ab omni denique summefatæ suæ Majestatis Regia, & per Eandem
 totius Augustæ Domûs Austriacæ obedientia & reverentia, omni que Ju-
 re, & in sacram Regni coronam ac Regnum aut Regimen prætensione se-
 met liberos & absolutos propriâ suâ temerariè & perfidè sibi vindicata
 Autoritate pronunciare & declarare, ipsdemq; abrenunciare, & contradi-
 cere,

A 2

cere, taliterque Libertatum ac supremi prætensi Juris ipsorum imaginariâ Authoritate, & vigore, nemine cogente, & contradicente, spontè ut ajunt & liberè Interregnum denunciare & promulgare, ac ut in propria etiam viscera & Patriotas suos desæviant, nilque supremæ Tyrannidis in ipsis desideretur, Nos, & Cœteros Patriæ Filios, Amicos aliàs & respectivè Cognatos, Consanguineosque suos, quorum bonis, & amplis facultatibus ditari, & mamonam iniquitatis corradere cupiunt, nisi à fidelitate, & obsequio suæ Majestati sacratissimæ debito secedamus, & abominandæ Factioni ipsorum nosmet associemus, taliterque de virtute in flagitia, & indelebilem Infidelitatis Notam nos præcipitemus, pro publicis hostibus declarare, Officijs, & Ecclesiasticis æquè ac sæcularibus Dignitatibus quas immeriti ambiunt, prout & universis bonis nostris in perpetuum prætenso Fisco Regni applicandis privandos annunciare, & hæc omnia in forma Constitutionum Regni divulgare, disseminare, adversus tot contrarias, uti paulò post patebit, positivas Regni Leges, cum prostitutione Regiæ Dignitatis, protervò ausu veriti non fuissent.

Quantum itaque ad modò regnantis Clementissimi Domini nostri Coronationem in Diæta Posoniensi ritu solenni, & legali peractam. In perversum sensum detorquent ejusdem Diætæ Typis mandatorum Articulorum præfationi insertam Clausulam, Coronari faceremus, quasi verò eadem ex absoluta potentia, & vi facta fuisset; Testimonium siquidem perhibere poterunt universi ejusdem Diætæ Conscij, sed nec moderni Contradicentes negare possunt, per Nos, præfati Regni Hungariæ Palatinum, cujus id Officij erat, Ternis vicibus Regnicolas clarâ voce admonitos, utrùm nimirum, Serenissimum Principem Dominum JOSEPHUM primum, Serenissimi Principis Domini LEOPOLDI Imperatoris & Regis primogenitum, pro legitimo Rege eligere & coronare cuperent, unanimi Votò & acclamatione eorundem consensum præbentibus, tandem ad Coronationem processum fuisse, verba proinde Præfationi Articulorum inserta, Coronari faceremus, ità intelligenda venire, ut præmissis de jure præmittendis, & observatis observandis, suò legitimo modò & ordine, Divus olim LEOPOLDUS Imperator & Rex modernam suam Majestatem sacratissimam, velut Primogenitum suum, & in Regia Dignitate Successorem coronari fecerit. Conditionatum pariter Juramentum & Clausulam, prout Diætaliter, Regio ac communi Statuum consensu, super intellectu Jurium & consuetudinum conventum fuerit, jam antehac ex genuina Cæsareò Regiâ interpretatione cum satisfactione suorum fidelium facta, per laudabilem Mediationem modernis infidelibus explanatam esse, utpotè Conditionem illam, non ita intelligendam quasi omnes Leges libertates Privilegia, & Jura Regni in dubium trahenda sint, & in dubium tractis, diversus aliquis sensus, & usus suggeratur, undè nova Regiminis forma timenda foret; Sed id solùm eâ clausulâ innui, quòd si qui Articuli non satis clari comperiantur, nec adhuc distincte explicari potuerunt, illi in futura Diæta Regio, ac communi statuum consensu elucidentur. Cùm alioquin etiam vigore Constitutionum, & signanter Articuli 21. 1548. item 10. & 11. 1550. ac 30. 1563. Annorum, ac aliarum passim, Legum Regni in ordinem redactionem Status & ordines supplicassent & determinassent. Vanam præterea, & nefariam movent Quæstionem de Hæreditate & successione Regia, quasi verò hæc noviter sub Diæta duntaxat Posoniensi,

& quidem per Eperiesiensem Executionem violentatis & extortis vocibus obtrusa esse dignosceretur, siquidem allegata etiam ab adverso S. Regis STEPHANI, ad Filium suum S. EMERICUM privata Paterna Adhortatio, ubi Regnum Hungariæ Regnum Tuum seu Ipsius esse, & alio ejusdem Decretorum Lib. 1. Cap. 6. repetit: Regnum Tuum & Coronam Tuam quamvis necdum Electi vel Coronati esse asseruit; Testimoniumque per hoc ad Posterum transmisit, Regnum Hungariæ in vita Patris etiam liberorum esse. Quod ipsum etiam ex Articulo 12. Anni 1439. dum Regina Elisabeth Regni hujus Hæres, per expressum nominaretur, appareret; sed & continua Regum, in Liberis suis successio, & superexstante Regio femine vel in cunis etiam usu recepta, adeoque vim Legis imbuens, in Regum Inauguratione consuetudo, priscis quoque temporibus femini Regio, Ladislao etiam Posthumo successionem stabilivit, quam Antenati quoque nostri Regnicolæ, Articulo 5. Anni 1547. non obscure agnoscunt, dum Maximilianum Archiducem Filium Ferdinandi Primi Imperatoris & Regis Hungariæ, uti Dominum suum in medium sui mittendum supplicant, additò quòd se se status & ordines, non solum suæ Majestati Regiæ, sed etiam suorum hæredum Imperio & potestati in omne tempus subdiderint. Non secus Anni 1550. Articulis 3. 4. 5. & 6. Gratias referunt Regiæ Majestati, quòd per Serenissimos Liberos suos administrandæ Reipublicæ incumbere velit. Porrò Articulus 1. Anni 1485. per expressum indigitat, Electionem Regis locum non habere, durante femine Regio; alij verò Uladislai Regis Decreti 1. 107. & 3. 45. Articuli, durante itidem femine Regio, Interregnum dari & admitti, consequenter pronunciari & publicari require, per expressum innuunt; Ex quibus legitimè deduci, etiamsi impugnata ab adverso Verba Coronari faceremus, seclusâ omni justâ interpretatione superius declaratâ, simpliciter, uti sonant, sumenda forent; modò regnantem tamen suam Majestatem, velut legitimum desideratissimi condam Genitoris sui Filium & hæredem Regium, virtute prærecensitarum Regni Legum legitimè coronari facere potuisse, justæ sequelæ foret. Violentata etiam prætensivè sub eadem Diætâ vota perperam objici; Non enim speciem extorsionis & illatæ vis inducit vindicativæ justitiæ Administratio; Et quòd Eperiesini contrà non nullos necdum sopitæ eorum, adhuc Perduellionis suspectos & Complices, coincidenter pro tempore illo delatos, & convictos, ne iterum seditiones reviviscere, & in novum (quemadmodum præsens esset.) Incendium erumpere valeant contigisset, exinde nullam Diætæ Posoniensis vim illatam fuisse adeo non inferri posse, ut potius propterea contrarium colligi debeat, quòd durante Diætâ, Sacratissima Majestas gloriosissimæ memoriæ, Serenissimi Neo-Coronati Regis interpellationi, demissæque Statuum, & Ordinum Regni Instantiæ clementissimè dederit, ut Eperiesiensis Commissio aboleretur, & qui, tum adhuc Captivi detinebantur, ex Arresto dimitterentur, prout etiam ex Articulo 6. ejusdem Diætæ patet: violentata verò fuisse vota indubium esset, si Regnicolæ, & Comitatum Ablegati ad Diætam vocati, & salvo de Jure Gentium Conductu muniti, vel exaudiri non meruissent, vel Querulantes nullò juris ordine servatò, non citati, non auditi, impetuosè ad supplicia tracti, & crudelissimâ morte, terribile, ac horrendum Coeterorum Coalegatorum in Exemplum, ac terrorem mulctati extitissent, quod in illegali, & Legibus Regni aliunde vetito Onodiensi Conventiculo, inaudito inter

Chri-

Christianos etiam Principes, respectu subditorum suorum, multò minùs inter Compares Exemplo, in duobus Comitatus Thurocziensis vetustæ Nobilitatis Ablegatis, tumultuosè & Tyrannicè ut præmissum est, accidisse, tristis luget & condolet eorundem Cognatio; Advertet facilè sensatus quilibet, an non funestò hoc casu, cœteri Regnicolæ ipsorum Affeclæ perculsi, nolentes, volentes, in seditiosorum Caput molimina, & sententiam abire votaqué impiæ intentioni ipsorum conformare coacti sint. Allegatam porrò Cæsareò - Reginum Armorum in Hungaria eotùm ferventis utique contrà Christiani nominis hostem Turcam continuati Belli ratione id exposcente, copiosiori numero existentiam, nihil ad violentanda sub Diætâ Pofoniensi Regnicolarum vota, operatam demonstrari potest, adeoque nec ad eandem Diætâ, ideò, quòd violenter extorta esse dicatur, tollendam, simplicia verba sufficere; Nam si ex eò, quòd ex præmissa communi Christianitatis causa, tempore Diætæ, Arma Cæsarea in Regno fuerint, tollendam Diætâ moderni Infideles prætendunt, luculentum ad rescindendas potiùs Pacificationes Boczkaianam & Betlehemianam, ac etiam Rakoczianam, subsequentesque superinde Diætâs, infestis sanè seditiosorum & diversarum Gentium, Barbarorumque Armis, vicinas etiam Provincias vastantibus, à Rege, & cœteris fidelibus Regnicolis extortas, ipsimet contrà se præbent Argumentum, & suo se telo jugulare, ac suæ Majestati sacratissimæ, & ejusdem Fidelibus ad tempora illa & præmissas nimirum Pacificationes, & Diætâs præcedentium, Annorum Gubernacula redeundum, viam monstrare videntur. Hic detestandæ eorundem Ambitionis fructus, & ut charam Patriam majoribus involvant discriminibus, & belli fomitem exagitent, Interregnum, quod præcitat ac alijs Regni Legibus, utpotè Articulis 2. 1655. iterum 2. 1647. & 3. 1625. pro pernicioso semper agnitum, veri quidem Patriæ filij sollicitè antevertere studebant, moderni autem, libertatum prætensi Assertores, veriùs tamen earundem Everfores, & Patriæ Deprædatores, ut semet tales factò etiam contestentur, & effræni cupiditati suæ omnia audendi indulgeant, fastuosè, & pertinaciter pronunciare, ac despoticò Imperiò suò, subjugatis sibi adhærentibus antehac Confocijs, jam vasallis, horum quoque nomine publicare, seditiosâ Conspiratione, partæ Authoritati suæ integrum esse deprædicant. Cùm tamen Protho-Rex S. STEPHANUS, cujus Decreta in favorem suum, hi Infideles citare videntur, Decretorum suorum Lib. 2. Cap. 51. Conspirationes contrà Regem, & Reginam detestatus, sub anathemate, & Lege Julia severissimè vetaret; Quam primævam Legem ad universas domesticas quoque Ligas & Confoederationes, inter Regnicolas, fide mediante, vel aliter qualitercunque factas, & ex Conspiratione emergentes, velut Reipublicæ perniciosas extensam, subsequentes etiam Regni Leges, signanter verò Articulus 5. Anni 1446. & 44. Anni 1519. Articulus verò 40. Anni 1536. sub pœna perpetuæ Infidelitatis, inhibent, ex quibus utpote Conspirationibus, & Confoederationibus Lege etiam Patriâ districtim prohibitis, enatas quoque seditiosè conclusas quasvis Constitutiones, velut ex virulento fonte promanantes, ac has inter, exitiosi Interregni Declarationem suapte corruiere, evidentis foret consequentiæ. Accedente eâ quoque validissimâ ratione, quod velut

Gene-

Generalem Conventum, seu Diætam indicere, de continua Regni praxi & consuetudine, solius Regiæ Authoritatis foret, ita universos, secùs, & præter scitum, ac benignam Annuentiam Regiam privatâ cujusvis, multò magis ex damnatis seditionibus vindicatâ authoritate indictos, Articulus 17. Anni 1526. vanos & irritos declararet; Pro quali novissimus Infidelium Onodiensis Conventus, ibidemque universa eorundem Acta & facta reputanda venirent, præsertim potiore & faniore, officijsque & Dignitatibus, ac Familiarum etiam celebritate fidelium Statuum & Ordinum Regni (uti ex annexo Cathalogo apparet) numero, confusæ Infidelium multitudini, ad mentem etiam Tit: 2. Partis 3. Oper. Decr. Tripartiti, longè præferendo, & prævalente, in eundem illegalem Conventum non consentiente, quinpotius inauditâ præmissâ Infidelium sacrilegâ in Regem, & Dominum suum clementissimum temeritate, contrâ omnia ipsorum acta, & ejusmodi perniciosam Interregni Declarationem, coram sua sacratissima Majestate, legitimo utpotè Rege & Domino ipsorum clementissimo, solenniter contradicente, & protestante. Et verò universas Columnas & Barones Regni, nemine exceptò, potioresque Dominos Prælatos ac Magnates, & supremos Comitatum Comites, non secùs quamplurimos Nobiles, ac etiam Cives debitam suæ Majestati fidelitatem laudabiliter sequi, prout aliunde in comperto esset ità Augusta suæ Majestatis sacratissimæ Aula experitur. Et vel ob id memorati Infideles, jam non solùm Bona nostra utpotè Fidelium, quorum amplis redditibus & Proventibus, ac spolijs, hætenus iniquè ditati sunt, coëcâ ulterius etiam dominandi cupidine stimulati, præter omne Jus & æquum occupare, sed Officia etiam, & Dignitates nostras, indignè adimere, & ad præensum Fiscum Regni, rectius autem suam libidinem adimplendam, applicare, virtute præensi Onodiensis Articuli statuissent; Cùm tamen Statuta quæcunque, nisi in aliqua Lege fundentur, aut ad Legem conformiter fiant, suaptè nullius sunt vigoris. Legem autem superindè, prout nec citârunt, ità nec reperire possunt, quâ fidelium Officia, Dignitates & Bona, Regi, & Regno infideles adimere possint, nisi violenter & Tyrannice procedendo; contrarias tamen reperijissent, hi præclari, ut ajunt, Legum Custodes, si profundius easdem inspexissent, ex quibus, prout supra allegatis, ità etiam constitutionum Posoniensium Articulo 7. Anni 1542. constat, similibus, abominandam, & execrandam Notam Infidelitatis incurrentium, & resipiscere nolentium Bona, per Fiscum Regium occupari, eaque divendi, & damnificatis fidelibus expretio talium Bonorum refusionem fieri, residua verò ad necessitates Regni applicari posse & debere. Et quemadmodum universa in Regno Hungariæ, Officia, Dignitates, & honores, (exceptò Palatinatu, cujus Electio etiam ad Regnicolas pertinet) solius Regiæ Majestatis est conferre, ita, si quis, prout ipsi Infideles, honore aliquò, aut Officiò privandus esset, pariter soli Regiæ Majestati, à qua nempe Collatio eorundem procedit, competere potest; Ac proindè mentionatum illegalem illum nonnullorum Infidelium, potissimum verò per ipsorum Capita, Authores, Antesignanos, concitum Onodiensem Conventum, & consequenter ibidem Acta facta, & conclusa, aliundè, uti ex præcitatis Legibus demonstratum est, per se, ipsò factò, nulla, irrita, & invigorosa tenore harum nos quoque annullamus, mortificamus, & pro irritis

tis & invalidis pronunciamus, præattactaque modernorum tumultuum & seditionum Capita, Authores quippè & Antesignanos, ac universos ijsdem spontè adhærentes, cujusvis statûs & Conditionis pro Infidelibus legali poenæ obnoxijis, ac vel ob præsumptam tot Regni Articulis damnatam, & publicæ quieti perniciosam Interregni Publicationem, ac Regnicolarum, in eas, quas Interregni tempora secum trahere solent, Calamitates, spontaneam præcipationem, pro Patriæ hostibus reputamus, ac tenore hujus scripti, palam, & publicè pronunciamus. Ac nos prout in homagiali fidelitate benemoratae suæ sacratissimæ Majestati, legitimo utpotè Regi, & naturali Domino, Domino nostro Clementissimo, ac sacro ejusdem Regio Diademati debita, constanter perseveraturos, ita neminem alium, futuris quoque semper temporibus, ad ultimum usque ejusdem Majestatis Vitæ Terminum (quem DEUS in seros, & longævos Annos differre dignetur) pro immediato, verò & legitimo Rege, & Domino clementissimo, devoti animi cum submissione recognituros, & hanc devotionem nostram etiam cum profusione sanguinis contestaturos declaramus; Nulli ambigentes, quin potius nihil eò certius habentes, quàm quòd prælibata sua Majestas sacratissima, Nos, ac universos status & ordines Regni in cunctis & communibus avitis Juribus, Privilegijs, Libertatibusque & Legibus, secundùm benigni Diplomatis sui, ac Articuli quarti, Novissimæ Dietæ Posonienfis tenorem, in omne tempus Regalium suorum sceptrorum pietissimè manutentura sit, & indemnes conservatura. Datum in Archiducali Civitate Vienna Austriæ die 20. Mensis Augusti Anno Domini 1707.

Paulus Estoras.

LS.

Nicolaus Ieszenfszky.

